
Tre utelandningar - eller Eskilstuna Open 1996

Undertecknad deltog med en ASW20 i årets upplaga av Eskilstuna Open. Tävligen hade 44 piloter varav 19 utlänningar. De var från Tyskland, Norge och Finland. I 15 metersklassen var vi 20 stycken där fyra flög med Openkärror och straffkoefficient 0,92. (Tre ASH25 och en DG800) I klubbklassen var det 12 tävlande. Mitt lag bestod av Ebba Andersson samt Jan Johansson. Janne är normalt seglare i två dimensioner och sålunda ovan vid segelflygtävlingar. Vi anlände på en lördag och installerade oss i hyrd husvagn. Vår nya klubbmedlem Ronald Rosseaux hade varit i Eskilstuna sedan onsdagen. Ronalds lag hade släpat hans Libelle från Tyskland. Det visar sig att det är obetydligt längre än att köra från Luleå. Men det ingår ju färjeturer som gör att resan tar längre tid.

Söndag: Ingen termik. Flög en start på 30 minuter för att prova hur det känns med vatten i ASW:n. Det kändes mycket bra och självförtroendet stärktes.

MÅNDAG: Tävligen börjar. Det är mycket varmt och en mycket stabil luftmassa. Meteorologen lovar torrtermik till 800 meter om temperaturen når 26 grader. Vi tilldelas en 18 mil lång bana och ställer upp flygplanen för start. Sakka som är tävlingsledare testar termiken och konstaterar att det bär till 600 meter och väljer därför att ställa dagen. De flesta startar dock för att träningsflyga. Undertecknad flyger i två timmar mellan 3-600 meter och provar GPS:n och datorn. Följer med ett gäng 4 mil ut och har det sen ganska besvärligt med att komma hem. Terrängen i närområdet är med Älvsbyögon mycket utelandningsvänlig. Fem piloter flyger runt den inställda banan.

TISDAG: Dagen inleds med fortsatt mycket varmt och stabilt väder. Mycket kall luft ligger dock strax norr om oss och en kallfront väntas passera till kvällen. Vi utlovas dock bättre väder med torrtermik upp mot 1000 meter. Vi får en 28 mils bana åt sydväst. Starten skjuts upp två gånger och det börja bli sent.

Till slut bogseras klubbklassen upp och de lyckas nätt och jämt hålla sig i luften. De som startar landar ute mellan 10-40 km från Eskilstuna. Denna dag räknas inte för klubbklassen.

15 m och Std tilldelas en ny kortare bana på 163 km. Vi blir uppbogserade och det är inte något kanonväder, men vi tar oss upp till 8-900 meter. Jag startar och efter någon mils glidflykt och synen av klubbklassen på åkrarna vänder jag tillbaka mot Eskilstuna för att starta om eller landa. Innan jag kommer fram får jag dock en 2 metersblåsa till 1300 meter och det börja synas cumulus längs färdbenet. Efter Arboga är moln basen 1500 meter och det stiger mycket bra, men börjar inte molnen se lite väl mörka ut?

Förmodligen var det kallfronten som aktiverades mycket snabbt för det blev snabbt 8/8 Cb och två mil före brytpunkten börjar det regna. Vi fortsätter i kraftiga stig och sjunk. Brytpunkten ligger givetvis mitt i en skur. Jag rundar den på 1400 meter och har bråttom ut ur regnet. Det börjar också blixtra ur molnen. Hittar en 4 metersblåsa och fortsätter i god fart under molnbasen. Sista brytpunkten ligger i trakterna av Flen och vi måste korsa eller gå runt Hjälmarens. Kallfronten ligger i stort sett stilla och söder om den är det helt lugn luft. Jag glider nästan fem mil i stilla luft och rundar andra brytpunkten på 500 meter och landar sedan på en jätteåker vid statsministerns representationslott Harpsund. Inom 15 minuter är vi fem segelflygplan på denna åker. Två ASH 25 tar sig hem. Vid hämtningen hinner givetvis fronten fram och det regnar på duktigt vid demonteringen. Jag kommer på 9:e plats.

ONSDAG&TORSDAG Regn.

FREDAG: Mycket kall luft (fyra grader mitt på dagen). Mycket moln, 5-8/8 sc/cu. Många är skeptiska till den 17 mil bana åt NV som delas ut. Klubbklassen får 14 mil åt samma håll. Det är ganska svårfluget men det finns termik med styrka 1-2 m/s och inledningsvis går det hyggligt. Längre norrut är det helmulet och det blir svårare att hitta bra uppvindar. Återigen utelandning. I 15 m kommer Göran Ax som enda pilot hem med hastighet 56 km/h. Jag kommer 8:a denna dag. Ronald Rosseaux tar sig också hem och visar att han är en duktig sträckflygare. Han vinner dagen i klubbklassen. (Ronald har en titel att försvara, han vann Eskilstuna Open sist)

LÖRDAG. Meteorologen hade lovat dåligt väder men på morgonen ser det inte så tokigt ut förutom att det är blåsigt. Vi släpps ut på en kortbana på 16 mil. Det börja med ett medvindsben som går enkelt. Motvindsbenet på 5 mil är hemskt jobbigt. Termik till 8-900 meter och tar man blåsor sämre än 1 m/s driver man i den 45 km/h starka vinden så mycket att man kommer tillbaka till samma plats på samma höjd. Detta tvingades jag till två gånger och efter en evighet rundar jag andra brytpunkten. På det enkla benet i medvinden tvingas jag till en utelandning då jag inte får ordning på en blåsa på 300 meters höjd. Ingen i minklass kommer hem och jag slutar på 7:e plats och blir åtta totalt. Ronald tvingas landa vid första brytpunkten (Arboga fpl) och kommer långt ner i dagslistan men slutar totalt som sexa.

Efter dessa monteringsövningar åker vi norrut, trots att det blev för lite flygning så har det varit lärorikt nyttigt för självförtroendet att sträckflyga i knepigt väder.

Eder utsände: Tomas M